

[Christophersen]

Så vil jeg da godt sige, at det selvfølgelig er helt uacceptabelt, hvis andre partier ville forlange noget sådant. Hvis jeg som formand for Venstres Landsorganisation f. eks. bad regeringens chef om at sætte samtlige ministerier i gang med at udarbejde en oversigt over, hvilke sager regeringen og dens ministre ikke har givet svar på, og at sørge for, at materialet var fremsendt til Venstres Landsorganisations sekretariat senest 8 uger inden kommunalvalget, så ved jeg nok, hvilket svar jeg ville få – og det ville være et rigtigt svar, jeg i så fald ville få. Sådant noget kunne centraladministrationen naturligvis ikke pålægges. Det, vi retter vores kritik imod, er, at det netop ikke var til ministrenes brug, men at det var til et andet og videregående formål, hele aktionen blev sat i gang. Det er det, vi ikke vil have, og jeg har også forstået, at det er det, statsministeren har erkendt var den afgørende fejl.

Må jeg så sige til hr. Glensgård, som stillede mig et spørgsmål om, hvorvidt jeg var bange for centraladministrationens muligheder: ja det er jeg nok, men jeg tror, jeg er det af en anden grund end hr. Glensgård, for jeg opfattede hr. Glensgårds indlæg sådan, at det mere var en frygt for en politisering af centraladministrationens embedsapparat, som skulle give anledning til en sådan følelse. Det frygter jeg i og for sig ikke. Jeg synes, vi har den erfaring her i landet, at embedsmændene er meget loyale, og at de forsøger at holde sig på den smalle sti. Jeg er også helt sikker på, at mange embedsmænd har følt, at de blev brugt til noget forkert i den sag, vi her drøfter.

Jeg kunne derimod godt af en anden grund være betænkelig. Jeg kunne være betænkelig, fordi den udøvende magt i almindelighed er for stærk i forhold til den lovgivende magt. Der er tale om et stort administrationsapparat, der har en viden og en ekspertise og dermed nogle kræfter, som giver regeringen en umådelig saglig styrke i forhold til oppositionens partier. Men det er en anden problemstilling, som vi senere kan vende tilbage til.

John Winther (KF):

Jeg skal ikke gøre så forfærdelig meget for at forlænge debatten på nuværende tidspunkt. Jeg synes, vi efterhånden har fået af-

dækket helt klart, hvad der er problemstillingen, og hvor skillelinjen går mellem, hvad ministrene kan rekvirere af oplysninger, når de skal ud til møder, og den blankocheck, som de i virkeligheden har bedt statsadministrationen om i dette tilfælde og til dette formål at udskrive.

Der var imidlertid en enkelt passus i statsministerens redegørelse eller svar, hvor jeg ikke synes at der kom nogen tilfredsstillende oplysninger frem, og det vedrørte det spørgsmål, jeg rejste om, hvorvidt man ville sørge for, at man uopfordret til udvalgene fremsendte alle de spørgsmål og svar, som man havde bedt ministeriets embedsmænd om at udarbejde. Når jeg stillede det spørgsmål, var det naturligvis ikke tilfældigt. Det er, fordi vi desværre har måttet konstatere allerede nu i nogle af udvalgene, at man har gjort det til en flertals/mindretalsafgørelse om, hvorvidt disse notater skulle frem til udvalgene eller ikke skulle frem til udvalgene, og det er naturligvis helt utilfredsstillende. Jeg vil gerne bede statsministeren om at bekræfte, at han er enig med mig i, at bare et enkelt medlem i de pågældende udvalg beder om at få dette materiale frem til udvalgets medlemmer, så bliver det fremsendt. Jeg vil også gerne have en bekræftelse på, at statsministeren er enig med mig i, at hvis man bagefter ønsker et samråd, så kommer et sådant samråd så rimelig tid derefter, at udvalgets medlemmer har haft lejlighed til at sætte sig ind i de spørgsmål og i de svar, som nu formentlig bliver oversendt.

Jeg vil ikke slutte dette af med at sige tak for redegørelsen; jeg synes alt i alt, at hele denne sag egentlig har været overordentlig beklagelig. Jeg formoder, at alle nu er enige om – og sådan har jeg også forstået statsministerens svar såvel i onsdags som i dag – at den slags ting i hvert fald ikke får lov til at gentage sig.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg har forsøgt at rejse nogle principielle spørgsmål i forbindelse med denne debat, principielle spørgsmål, som jeg nok føler er væsentlige for det demokrati, som vi nu engang har, og i allerhøjeste grad væsentlige for dette folketing, og jeg føler stadig, at jeg ikke har fået svar. Det er muligt, det er, fordi man ikke rigtig kan svare på det. Det er også